



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 35/07-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. marca 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. K., S., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Svidník v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 551/96 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. P. K. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. januára 2007 doručená sťažnosť Ing. P. K., S. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej tvrdil, že vo veci vedenej Okresným súdom Svidník (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 8 C 551/96 došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Okrem námietky porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy požadoval, aby mu ústavný súd priznal náhradu majetkovej aj nemajetkovej ujmy.

Zo sťažnosti a z doložených dokladov vyplýva, že sťažovateľ 11. novembra 1996 podal okresnému súdu „*Návrh na konanie o dedičstve v hodnote 66 600,- Sk*“. Okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 8 C 551/96-126 z 25. apríla 2003. O odvolaní sťažovateľa rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 1 Co 245/03-161, 1 Co 246/03 tak, že rozsudok okresného súdu čiastočne zrušil. Okresný súd znova vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 8 C 551/96-177 zo 4. apríla 2005. O odvolaní sťažovateľa rozhodol krajský súd rozsudkom č. k. 1 Co/318/2005-194 z 25. septembra 2006, ktorý bol sťažovateľovi doručený 30. novembra 2006. Sťažovateľ 13. novembra 2006 podal predsedovi okresného súdu sťažnosť na prieťahy v konaní a 15. decembra 2006 podal dovolanie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Pri opatrení alebo inom zásahu, ktorým sú aj zbytočné prieťahy v konaní pred všeobecnými súdmi, sa lehota počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom

ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) (napr. I. ÚS 271/05, IV. ÚS 91/04).

Porušovanie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy podľa skutkového stavu opísaného sťažovateľom v jeho veci skončilo rozhodnutím krajského súdu 25. septembra 2006, o ktorom sa sťažovateľ dozvedel v tento deň, pretože na pojednávaní bol osobne prítomný. Podľa informácie okresného súdu rozhodnutie vo veci č. k. 8 C 551/96-177 zo 4. apríla 2005 nadobudlo právoplatnosť 30. novembra 2006. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že pri inom zásahu, ktorým sú aj zbytočné prietahy v konaní pred všeobecným súdom, sa lehota na podanie sťažnosti nepočíta od právoplatnosti rozhodnutia. Začiatok lehoty sa počíta od okamihu, keď tieto zbytočné prietahy reálne prestali, najmä preto, že všeobecný súd už v konaní nepokračuje pre právoplatné skončenie veci.

Ústavnému súdu sťažovateľ doručil sťažnosť 25. januára 2007, ale v čase jej doručenia bola právna neistota sťažovateľa už odstránená. Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosť podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde odmietol ako oneskorene podanú.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti, ktorou sa sťažovateľ domáhal jeho priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. marca 2007